

Ty Kneže, pschepytasch a snajesch Wutroby a Tercheny, ty wjesch, kak my tebe lubujemy! Ta Liwkosz nascheje Wutroby je nam derje snajomna, so ta Lubosz ktebi wosche schitkeho we nas nebydli. Tehodla bojimy so tejs my psched twojim Ssudzenjom, so ton, kiz tebe nelubuje, wot Czerta je. Ja wjem, moj Božo, so schelake Kloti a Schipy teho Czerta wemni tija, kotrej tu Sstotkosz twojeho Sstowa poduscha a me na schelaku Stosz czjerja, so bych me do jeho Klamy postorcjile. Wuredz nas, Božo, wot teho, so bychmy twoje Sstowo lubowali, a niz wot Czerta, ale wot tebe byli! Schat sy ty nas sibi droho kupit. Nech je nam twoje Sstowo krasne Wolschewenje, nech stajnje na tebe, schizowany Kryscheje, ladamy, so tebi dowjerimy, tebe lubujemy a Swjet sapremy. Nech wo Spytowanje nerodjimy, Czerta pschewinemy, a tak, so twoji smy, wobswjetsimy. Stobu zemj my na Swjeczi schitko radzi suesz, a dyz nascha Schtundziczka pschindz budze, da wostan ty, luby Jesuso, swojim Sstowom pschi nas. Tak zemj my, dyz tamni samopaschni Saniczerjo twojeho Sstowa we smertnej Rusy bes Troschta wotsal poczanu, we czichim Mjeri sWeselom wusnyez, we wjestej Radziji a Troschezi, so ty nas po mjernym Spanju sasfo wubudzicz a sDobrotu nasnyez budzesch, dyz my snaschich sparnych Komorkow stawacz budzemj po twojej swjatej Bodomnoszi. Twoje Sstowo moze nam ktemu pomhacz, tehodla wuprosymy sibi tejs njek twuju Radu a Zonowanje ktemu samemu we pokutnym a, Boh daj, wjerjazym Wotze naschu a Kyrlicchu.

Szenje na Medželu Judika, Joh. 8. v. 46—59.

Jesus dzesche kZidam: Schtu bes wami moze me Njecha dowesz? Dyž ja wam pak Prawdu praju, czohodla newjericze wy mi? Schtuž wot Boha je, ton poslucha na Bože Sstowo, tehodla wy neposluchacz, dokelz wy wot Boha nejsze. Duž wotmolwichu czi Zidzi, a dzachu knemu: Neprajimy my prawje, so ty Samaritski sy, a masch Czerta? Jesus wotmolwi: Ja žaneho Czerta nimam, ale ja czeszju swojeho Wotza, a wy hanicze me. Ja pak swoju Czesz nepytam, ale jedyn je, kiz ju pyta a sudzi. Sawjernje, sawjernje ja praju wam, budzeli schtu moje Sstowo dzerzecz, ton nebudze Smerczje woladacz wjecznje. Duž dzachu Zidzi knemu: Njek posnajemy my, so Czerta masch, Abraham je wumret, a Prophetojo, a ty prajisch: Budzeli schtu moje Sstowo dzerzecz, ton nebudze Smerczje woptacz wjecznje. Ssy ty wjazy, dyzli nasch Wotz Abraham, kiz wumret je? A Prophetojo sy wumreli, schto czinisch ty wot so sam? Jesus wotmolwi: Jeli so ja so sam czeszju, da moja Czesz niczo neje? Ale moj Woczez je, kiz me czeszi, wot kotrehoz wy prajicze, so won wasch Boh je, a nesnajecze jeho, ja pak jeho snaju, a dy bych ja prajit, so jeho nesnaju, da bych ja Ehar byl, jako wy sze, ale ja snaju jeho, a dzerzu jeho Sstowo. Abraham, wasch Wotz, weselische so, so by won moj Dzen widzil, a won widzische jon, a sadowasche so. Da dzachu Zidzi knemu: Ty hischeze nejsy pot Sta Ejet stary, a sy Abrahamu widzil? Jesus dzesche knim: Sawjernje, sawjernje ja praju wam: Predy dyzli Abraham bu, sym ja. Duž sbjehachu woni Kamenje, so bych na neho cziskali. Ale Jesus poraji so, a wujudze sTempła. (Buschezi so bredza nich precz, a tak wotendze.)

To je rjane a bohate Szenje, wot kotrehoz by wele prjedowacz bylo, ale to by wele na jene dobo bylo. Tehodla zemj jeno tu najwofebnischu Schtu ku sneho wsacz, menizy, so Krysus praji, so jeho Sstowo radzi blyschecz dyrbimy; Schtuž jo blysch, ton je wot Boha. Schtuž jo neblysch, ton wot Boha neje.

My budzemj tehodla romadzi wobladacz

To Snamjo tych Džjeczi Božich
a tych Džjeczi teho Czerta.

- I. Najpredy zemj to Snamjo tych Džjeczi teho Czerta,
- II. A potom to Snamjo tych fromnych Božich Džjeczi wopomnicz

Te prjensche Sstowa ryczesche Krysus tak skrotkim precz, so so nychto neby nadzijat,